

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

לעבן זיי א תם

זיך געגרויסט אין לאנד, און ארויסגעברענגט זיין חשיבות, וואס דאס האט אים
דווקא געברענגט טענות און בויזנות, א גרויסע ארימקייט און שווערע
עלנדיקייט.

דאגעגן זיין חבר דער תם, וואס האט געלעבט זיין פריואטע לעבן און איז
געווען פרייליך מיט זיינע פשוטע מעשים און זיין ארימע פאה, האט
געוואוינט אין זיין אייגענע הויז, פול מיט הנאה און סיפוק פון זיינע פארשריט.
עס איז אים נישט אנגעגאנגען וואס מען גייט זאגן אויף אים, און עס איז אים
נישט אנגעגאנגען וואס אנדערע האבן געשפּעט אויף אים. ער האט זיך
געזעטיגט מיט זיין 'אויסוואל' פון עסן, און זיך געקליידעט מיט זיינע 'סאָרט'
קליידונג. זיין הארץ איז געווען פול און זאט מיט דעם וואס יעדע מענטש זוכט;
פרייד און גליק!

א גרויסע און הויכע חשיבות האט געהאט ביים רבי'ן דאס זיין א "תמים", וואס
דאס איז 'דאס עיקר פון אידישקייט' - אזויזוי ער האט געזאגט, "דאס עיקר פון
אידישקייט איז צו גיין נאר מיט תמימות און פשוטות, אן קיין שום חכמות".
(ליקוטי מוהר"ן תנינא י"ב)

לויטן בליק פון די וועלט, איז צו זיין א תמים נישט קיין גרויסע מעלה... "ביי
דער וועלט, איז ער געווען צו שפאט, און זיי האבן דערגרייכט זייער תאנה
דורך אים, ווייל זיי האבן געטראפן איינעם פון וועמען צו שפּעטן וויפיל זיי
וויילן, ווייל ער האט אויסגעקוקט ווי משוגע..."

וועגן דעם איז וויכטיג צו לערנען דעם רבי'נס ספרים, כדי צו באקומען זיין
הייליגע דעת, וואס איז פונקט די פארקערטע פון די פארקערטע און
טונקעלע דעת פון דעם חכם, וואס איז אריינגעפאלן און פארנארט געווארן
אויף זיין שלעכטע וועג, צום שאול תחתית. פילע לשונות געפונען מיר אין
דעם רבי'נס ספרים איבער די מעלה פון תמימות, און ער האט געזאגט אז דאס
איז "דאס עיקר אידישקייט" און "די תכלית" און "די שלימות". (ליקוטי מוהר"ן
תנינא י"ט) "וואויל איז צו דעם וואס איז זוכה צו גיין בתמימות" (חיי מוהר"ן ת"ז)
און איז זוכה אוועקצואווארפן זיין אייגענע שכל און חכמה, און ער איז מבטל
זיין דעת צום אמת'ן צדיק. וואויל איז צו אים, און וואויל איז זיין חלק.

אין די קומענדיגע וואכן, וועט געעפנט ווערן א פּענסטערל צום וועלטל פון
'עקב דער תמים' און 'שאול דער חכם', וויאזוי זייער דראמאטישע לעבן
זענען געווען געפלאכטן מיט תמימות'דיגע און איבערגעקלוגטע
איבערלעבענישן...

מיר לאזן זיך ארויס די וואך אויף א לאנגע רייזע, מיטן באקאנטן מעשה פון 'דער
חכם און דער תם'. די מעשה איז באקאנט אין די גאנצע וועלט. דער רבי לערנט
אונז אויס דערמיט ווי מען דארף זיך דערווייטערן פון חכמות, און די גרויסע
מעלה פון ווער עס גייט און פירט זיך אין אלע זיינע וועגן נאר בתמימות.

דער רבי דערציילט איבער צוויי קינדער וואס איינער איז געווען א חכם און
איינער איז געווען א תם. "און ביידע האבן געלערנט אין דעם זעלבן חדר". דאס
הייסט אז ביידע - סיי דער חכם און סיי דער תם האבן זיך געפונען אויפן זעלבן
ארט. וואו? ביי אונז און אין אונז.

ווען מיר זענען געווען יונגע קינדער זענען מיר געווען תמימות'דיג און זיך זיך
אויפגעפירט ארנטליך. צוביסלעך האבן מיר באקומען אלץ מער שכל, און מיט
דעם זענען אויף געוואקסן די חכמות, קושיות, און צעמישענישן. היינט, דארפן
מיר אידיענטיפיצירן אין אונזערע הנהגות, וועלכע עס קומען פון אונזער ארט
פון תמימות, און וועלכע עס קומט פון אונזער זייט פון חכמות; זיי אפטיילן, און
זיך אפּקערן פון די חכמות.

מיר אלע האבן חכמות, אבער מיר דארפן זיך מתגבר זיין און זיך באהעפטן נאר
מיט די תמימות'דיגע וועגן. דער רבי איז מדייק, אז דער תם איז בכלל נישט
חלילה קיין טיפּש. ער האט געהאט א גראדן שכל. ער האט זיך נאר 'געפירט'
תמימות'דיג. ווייל מיר רעדן נישט איבער זיך אויפפירן נאריש און טון
טיפשות'דיגע שריט - ממש נישט. מען דארף זיך נאר אויפפירן תמימות'דיג:
לערנען און דאווענען, זיך מחזק זיין און זיין פרייליך און גלייבן מיט א תמימות
אז יעדע ווארט פון לערנען און דאווענען, און יעדע פרייליכע טעגל, איז נאר
גרויס ביים אויבערשטן.

"זיי האבן זיך ביידע ליב געהאט", דאס מיינט אז די חכמה און תמימות האלטן
נישט מלחמה איינער מיטן צווייטן. זיי קומען זיך גוט אויס, און דווקא וועגן
דעם דארף מען האלטן אן אפּענע אויג און צולייגן אויפּמערקזאמקייט אז
אונזער הנהגה זאל זיך צופאסן צו די וועגן פון דעם הייליגן תם, וואס זיין לעבן
איז געווען אמת'דיג און גוט.

דורכאויס די מעשה באגעגענען מיר דעם חכם קוקן די גאנצע צייט וואס גייט
זיין חשוב ביי מענטשן. זיין דאגה איז נישט געווען איבער זיין
באקוועמליכקייט און הצלחה, נאר איבער וואס מען וועט זאגן און רעדן איבער
אים. ער האט געלעבט פאר יענעם, אנשטאט צו לעבן זיין אייגענע
פערזענליכע מוצלח'דיגע לעבן. דאס איז געווען די צענטראלע גורם צו דעם
אז ער האט פיל געליטן און געהאט שרעקליכע בושות. יעדע זאך וואס ער
האט געטון האט ער אלעמען דערציילט, און עס אויסגעפּוויקט אין שטאט, און

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשְׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה ט' - פּוֹן דֶּער חֲכָם מִיטֵן תָּם (1)

נַעֲמָען צו אַזוי אַ פֿראַסטי מלאַכָה. און ער האט זיך מײַשב גײווען. ער וועט זיך לאַזן אויף דער וועלט. און וועט זיך אַרום קוקן וואס ער זאל טאן. און ער איז אַרום גיגאַנגען אין מאַרק. האט ער דערזעהן אַ גרויסע פֿריקע מיט פֿיר פֿערד מיט כאַמיטיס איז דורך גילאפֿן.

האַט ער זיך אָנגירופֿן צו די סוחרים פון וואַנעט זענט איר. האבין זיי אים גיענפֿערט פון וואַרשא. וואו הין פֿאַרט איר. קיין וואַרשא. האט ער זיי גיפֿרעגט. טאמער באַדאַרפֿט איר איין מִשְׁרַתִּיל. די סוחרים האבן גיזעהן אז ער איז אַ קלוגער יונג און אַ בִּרְיָה. איז ער זיי גיפֿעלן. האבין זיי אים מיט גינומען. איז ער גיפֿאַרין מיט זיי און האט זיי באַדינט אויף דעם וועג. זייער פֿיין.

ווי ער איז גיקומען קיין וואַרשא מַחֲמַת ער איז גיװען אַ בֵּר הַבָּנָה. האט ער זיך מײַשב גיװען. אז אײַך בײַן שוין אין וואַרשא. נאך וואס זאל אײַך מײַך האַלטן בײַ די סוחרים. טאמער איז דא אַ בֶּעסער אַרט פון זיי. לאס אײַך גיין זוכן. וועל אײַך זעהן.

און ער איז גיגאַנגען אין מאַרק. און ער האט אָנגייהויבן צו קלערן און נאך צו פֿרעגן אויף די מַענטשן וואס זיי האבין אים גיבֿראכט. און אויב סײַ איז דא איין בֶּעסער אַרט פון זיי. האט מען אים גיענפֿערט. אז די לייט (וואס זיי האבין אים אָהער גיבֿראכט) זענען ערליכע לייט. און סײַ גוט בײַ זיי צו זיין נאר מַחֲמַת דעם איז זייער שווער בײַ זיי צו זיין.

מַעֲשֵׂה אַמאַל זענען גיװען צוויי בַּעֲלֵי בֵתִים אין איין שטאט. און זיי האבין גיִהאַט גרויס עשירות. און האבין גיִהאַט גרויסע הייזער.

די צוויי בַּעֲלֵי בֵתִים האבין גיִהאַט צוויי זין. דהיינו איטליכער האט גיִהאַט איין זון. די צוויי קינדער האבין ביידע גילערנט אין איין חדר. און איינער פון זיי איז גיװען אַ חֲכָם און איינער איז גיװען אַ תָּם. (ניט ער איז גיװען אַ נאַר. נאַר זיין שכל איז גיװען פֿראַסטי און חכמות) און די צוויי קינדער האבין זיך זייער ליב גיִהאַט. כאטשע איינער איז גיװען אַ חֲכָם און דער אנדערער איז גיװען אַ תָּם און זיין שכל איז פֿראַסטי גיװען. פון דעסט וועגן האבין זיי זיך פֿאַרט זייער ליב גיִהאַט.

אין אַ צײַט אַרום. האבן אָן גיִהויבן די ביידע בַּעֲלֵי בֵתִים אַראַפ צו גיין. פון זייער עשירות. און זענען אלץ אַראַפ מטה מטה. ביז זיי האבין גאר אָן גיוואירן און זיי זענען גיוואירן אַרימֶע לייט. און סײַ איז זיי מער ניט גיבליבן נאר זייערע הייזער. און די קינדער האבן אָנגייהויבן אונטער צו וואקסן. האבין די בַּעֲלֵי בֵתִים גיזאגט צו די קינדער. מיר האבין ניט צו צאלן פֿאַר אײַך. מיר קענען ניט האַלטן אײַך. טוט אײַך וואס איר וועט קענען. איז גיגאַנגען דער תָּם און האט זיך גילערנט שוֹסְטֶערִי.

דער חֲכָם איז גיװען אַ בֵּר הַבָּנָה (פֿלומֶר אַ קלוגער אַ פֿאַרשטאַנדיקער מַענטש) האט ער ניט גיוואלט זיך

מחמת זייער משא ומתן איז זייער אין ווייטע ערטער.

דערווייל איז ער גיגאנגען און ער האט דערזעהן גיוועלעב משרתים. ווי זיי זענען גיגאנגען אין מארק. און זיי זענען גיגאנגען אזוי ווי זייער שטייגער איז. מיט זייערע חן. מיט זייערע היטלעך און מיט די שפיציקע שיד און מיט די איבריגע חן. וואס זיי האבן אין זייער גאנג. און ווי זיי גייען אנגיטאן.

און ער איז גיווען א בר הבנה און א קלוגער יונג. איז אים די זאך זייער גיפעלין מחמת סע איז א שיינע זאך. און סע איז אין דער היים אויף איין ארט. איז ער גיגאנגען צו די מענטשן וואס זיי האבן אים גיבראכט. און האט זיי אפגיידאנקט. און האט צו זיי גיזאגט. אז סע פאר אים ניט גוט ביי זיי צו זיין. און דאס וואס זי האבן אים גיפירט אהער דערפאר האט ער זיי באדינט אויף דעם וועג.

און ער איז גיגאנגען און האט זיך גישטעלט ביי א בעל הבית. און דער סדר פון די משרתים. אז פריי מוז מען זיין איין אונטער משרת. און מען מוז טאן שווערע ארבעט. און מנעמט ווייניג שכירות. דערנאך ווערט מען ערשט איין אייבער משרת.

האט דער בעל הבית גיטאן מיט אים שווערע ארבעט. און פלעגט אים שיקן צו שררות ער זאל טראגן סחורה אזוי ווי דער סדר איז פון משרתים. וואס זי טראגן גיוואנט אויף דעם עליבויגין. איז אויף אים זייער שווער גיווען די ארבעט. אמאל האט ער באדארפט ארויף גיין מיט דער סחורה.

אויף א הויכן גארין. איז די ארבעט אויף אים שווער גיווען.

האט ער זיך מיישב גיווען. ווארין ער איז זיך גיווען א פילוסוף א בר הבנה. וואס טויג מיר די ארבעט. דער עיקר איז זיך נאר פון דעם תכלית וועגין. אז איך זאל קענען חתונה האבן און זאל מיר קענען מפרנס זיין. איך באדארף נאך דרויף ניט צו קוקין. דרויף וועט צייט זיין שפעטער. דערווייל. וועל איך מיר בעסער אויס זיין א וועלט. און וועל אנקוקין מדינות.

איז ער גיגאנגען אין מארק. און האט גיזעהן סע פארין סוחרים אויף א גרויסער בריקע. האט ער זי גיפרעגט. וואו הין פארט איר. האבען זיי גיענפערט. קיין לאגורנא. האט ער זיי גיפרעגט וועט איר מיך נעמען אהין. האבען זיי אים גענפערט. יוא.

האבען זיי אים גינומען אהין. פון דארט האט ער זיך אנוועק גילאזט קיין אטליא. פון אטליא האט ער זיך ווייטער גילאזט קיין שפאניא. דערווייל זענען אנוועק גיגאנגען כמה יארין. און ער איז גיווארין נאך מער חכם. מחמת ער איז גיווען אין אסאך מדינות.

לאמיר זיין פאר הערן

די ניינטע מעשה - דער חכם און דער תם (1)

א. פארוואס איז געפעלן פאר דעם חכם, גוועלב (סחורה) משרתים?

☐ ווייל זיי זענען געגאנגען מיט זייערע חן, און עס איז א שינע זאך.

☐ עס איז אין דער היים, אויף איין ארט.

☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג.

ז. עס איז געווען שווער פארן חכם די ארבעט?

☐ נאכן ארבעטן א פאר שעה איז אים געווארן שווער.

☐ ניין.

☐ יא.

ח. אוואו איז געפארן דער חכם נאכדעם?

☐ צו איטליא, און פון דארט צו שפאניא און פון דארט צו לאגורנא.

☐ צו שפאניא, און פון דארט צו איטליא און פון דארט צו לאגורנא.

☐ צו לאגורנא, און פון דארט צו איטליא און פון דארט צו שפאניא.

ט. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?

☐ איינמאל

☐ צוויימאל

☐ איך האב געוואלט

א. וואס איז דער תם געווען?

☐ א נאר.

☐ ער פארשטייט נישט א ענין.

☐ זיין שכל איז געווען פראסט, אן חכמות.

ב. דעם חכם מיטן תם האבן זאך ליב געהאט?

☐ ניין.

☐ זיי האבן זיך זייער ליב געהאט.

☐ זיי האבן זיך ליב געהאט.

ג. וואס איז געבליבן פונעם גאנצען פארמעגן פון זייערע עלטערן?

☐ נאר זייערע הייזער.

☐ נאר זייער פערד און וואגן.

☐ זיי זענען געבליבן אן גארנישט.

ד. פארוואס האט דער חכם נישט געוואלט לערנען שוסטעריי?

☐ ווייל עס איז גאר א שווערע ארבעט.

☐ ווייל עס איז א פראסטי מלאכה.

☐ ווייל מ'מאכט נישט גענוג פרנסה פון שוסטעריי.

ה. וואו אהין איז דער חכם געפארן די ערשטע?

☐ צו איטליא.

☐ צו שפאניא.

☐ צו ווארשא.

טיפער געטראכט

אויף וועמען שטייט "פשוט"?

אויף וועמען שטייט "משוטט"?

ביי וועלכע מדינות איז געווען דער חכם?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

אוואו זעט מען ביי די מעשה אז - לדור בעליה הוא טוב יותר לעבודות הבורא מלדור בבית תחתון. (המידות בית)?

דער בן יחיד פלעגט צו זיצן אויף איין איבער שטיבל און האט גילערנט ...

און ער איז פול גיווען מיט שמחה און פרייד און לוסטיק תמיד

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים, לוסטער 'סודות' התורה. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com